

στιλ

στιλ, το, άκλ. ουσ. [<γαλλ. style <λατιν. stilus], το στιλ. **1.** το ύφος με το οποίο αντιμετωπίζει κανείς κάποιον ή κάτι: «τι στιλ είναι αυτό πάλι χωρίς να υπάρχει λόγος; || ακολουθεί το ίδιο αδιάφορο στιλ, όταν δεν τον ενδιαφέρει κάτι». **2.** ο ιδιαίτερος τρόπος με τον οποίο συμπεριφέρεται ή ντύνεται ένα άτομο ή μια κατηγορία ατόμων: «αυτό το παιδί έχει πολύ στιλ στο ντύσιμό του || όλοι οι γιάπηδες έχουν το ίδιο στιλ». (Τραγούδι: αυτό το μάμπο το Βραζιλιέρο μου δίνει κέφι, μου δίνει **στιλ**, και Βραζιλιάνο με κάνει βέρο, αυτό το μάμπο απ' το Μπραζίλ). Υποκορ. **στιλάκι, το** (βλ. λ.).

- στο έτσι στιλ, **α.** με αυτόν τον τρόπο: «δε γίνεται η δουλειά στο έτσι στιλ - δε ρίχνουν τις γκόμενες στο έτσι στιλ». **β.** χωρίς κάποιον ιδιαίτερο λόγο, αδιάφορα: «πάντα φέρεται στο έτσι στιλ».

- στο στιλ να μην ξεχνιόμαστε, μόνο και μόνο για να μην ξεχνιόμαστε. (Τραγούδι: **στο στιλ να μην ξεχνιόμαστε**, αγάπη μου, βρισκόμαστε).

- στο στιλ του τάδε, σύμφωνα με τον τρόπο, με τη συμπεριφορά του τάδε: «αν τον προσέξεις καλά, θα δεις πως συμπεριφέρεται πάντα στο στιλ του τάδε».

- το παίζει στο έτσι στιλ, **α.** συμπεριφέρεται αδιάφορα, με φιγούρα: «εφόσον έχει την άνεση, τι τον εμποδίζει να το παίζει στο έτσι στιλ;». **β.** προσποιείται τον ακατάδεκτο: «κάθε φορά που βγάζει καμιά όμορφη γκόμενα, το παίζει στο έτσι στιλ».

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας